

283715 - در خلوت مرتکب حرام می‌شود و خواهان درمان است

سوال

خواهش می‌کنم من را از خشم و عذاب خداوند نجات دهید! من مسلمانم و در محیطی اسلامی و با اخلاق نیک بزرگ شده‌ام و هنوز هم در برابر دیگران اینگونه تصور می‌شوم اما بسیار دچار ضعف می‌شوم و دور از چشم دیگران از موبایل فیلم‌ها و تصاویر غیر اخلاقی را تماشا می‌کنم حال آنکه می‌دانم خداوند مرا می‌بیند اما باز مرتکب این کار زشت می‌شوم و نه فقط دیدن این تصاویر بلکه مرتکب استمنا نیز می‌شوم حال آنکه همسر و فرزند هم دارم. بین خودم و خداوند می‌دانم این کار حیوانات است و می‌دانم که کارم باعث از بین رفتن نیکی‌هایم می‌شود. من نماز می‌خوانم و توبه می‌کنم و یک یا دو روز مقاومت می‌کنم و دوباره کارم را تکرار می‌کنم و در وجود خود میل شدید و عجیبی به دیدن این عکس‌ها و ویدیوها و انجام فحشا دارم و نمی‌دانم چکار کنم؟ می‌دانم که اگر در این حال بمیرم جهنمی می‌شوم و طاقتش را ندارم. به دادم برسید...

پاسخ مفصل

الحمدلله.

برادر گرامی، این مشکل درونی را که به سبب انجام برخی گناهان و تکرارش دچار آن شده‌اید را درک می‌کنیم و خود این یک نشانه مثبت و نشان دهنده این است که قلب شما هرچند از جنبه‌ای بیمار شده اما بخشی از آن همچنان سالم و صحیح است.

درمان ریشه‌ای این بیماری ممکن نیست مگر با بستن کامل هر دروازه‌ای که شما را به سوی معصیت پروردگار می‌کشاند و هر دروازه‌ای که باعث می‌شود گرفتار نومیدی از رحمت الله شوید. الله متعال می‌فرماید:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

[زمر: ۵۳]

(بگو ای بندگان من که [با گناهان] بر خویشتن زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت الله نومید مشوید [که] در حقیقت الله همه گناهان را می‌آمرزد [چرا که] او آمرزنده مهربان است)

و می‌فرماید:

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (۶۸) يُضَاعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا (۶۹) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۷۰) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا

[فرقان: ۶۸-۷۱]

و [بندگان رحمان] کسانی‌اند که با الله معبود دیگری را نمی‌خوانند و کسی را که الله [خونش را] حرام کرده است جز به حق نمی‌کشند و زنا نمی‌کنند و هر کس اینها را انجام دهد سزایش را دریافت خواهد کرد (۶۸) برای او در روز قیامت عذاب دوچندان می‌شود و پیوسته در آن خوار می‌ماند (۶۹) مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد و کار نیک کند پس الله بدی‌هایشان را به نیکی‌ها تبدیل می‌کند و الله همواره آمرزندهٔ مهربان است (۷۰) و هر کس توبه کند و عمل نیک انجام دهد در حقیقت به سوی الله باز می‌گردد).

ابن قیم - رحمه الله - در **الجواب الکافی** (۱۶۵) می‌گوید:

«حکمت الله تعالی از روی عدل و فضل او بر این استقرار یافته که **توبه کننده از گناه مانند کسی است که گناهی ندارد!!**

و الله سبحانه و تعالی برای کسی که از شرک و قتل و زنا توبه نموده تضمین کرده که بدی‌هایش را به نیکی‌ها تبدیل کند و این حکمی است عام و شامل هر توبه کننده از هر گناهی.

الله تعالی می‌فرماید:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

[زمر: ۵۳]

(بگو ای بندگان من که [با گناهان] بر خوشتن زیاده‌روی کرده‌اید، از رحمت الله نومید مشوید [که] در حقیقت الله همهٔ گناهان را می‌آمرزد [چرا که] او آمرزندهٔ مهربان است)

بنابراین حتی یک گناه از این عموم خارج نمی‌شود اما این فقط دربارهٔ توبه‌کنندگان است.

الله تعالی در کتابش **متقیان** را چنین توصیف نموده که آنان اگر مرتکب کبائر شوند یا با گناهان صغیره در حق خود ستم روا دارند پروردگار عزیز آمرزنده را یاد می‌کنند و برای گناهان خود آمرزش می‌خواهند و به آن ادامه نمی‌دهند و بر آن پافشاری نمی‌کنند.

الله تعالی می‌فرماید:

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ (۱۳۳) الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۳۴) وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرِ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۳۵) أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ

[آل عمران: ۱۳۳-۱۳۶]

(و برای دستیابی به آمرزشی از پروردگار خود و بهشتی که پهنایش [به اندازه] آسمان‌ها و زمین است [و] برای متقیان آماده شده است بشتابید (۱۳۳) همانان که در فراخی و تنگنا انفاق می‌کنند و خشم خود را فرو می‌برند و از مردم درمی‌گذرند و الله نیکوکاران را دوست دارد (۱۳۴) و آنان که چون کار زشتی کنند یا بر خود ستم روا دارند الله را به یاد می‌آورند و برای گناهانشان آمرزش می‌خواهند و چه کسی جز الله گناهان را می‌آمرزد و بر آنچه مرتکب شده‌اند با آنکه می‌دانند [که گناه است] پافشاری نمی‌کنند (۱۳۵) آنان پاداششان آمرزشی از جانب پروردگارشان و بوستان‌هایی است که از زیر آن جویبارها روان است؛ جاودانه در آن خواهند ماند و پاداش اهل عمل چه نیکوست).

پافشاری کننده بر گناه کسی است که مرتکب گناه می‌شود و پی در پی آن را تکرار می‌کند بدون آنکه در بین آن توبه یا استغفار کند.

اما کسی که مرتکب گناه شود و سپس صادقانه توبه‌ای صحیح کند و سپس بر اثر ضعف بشری دوباره مرتکبش شود و سپس دوباره توبه‌ای صحیح کند و به همین صورت بین گناه و معصیت و توبه و پشیمانی و بازگشت به پروردگار در نوسان باشد این شخص ان شاءالله در جایگاه عفو پروردگار قرار دارد و امید است که الله لغزش او را ببخشد و مورد عفو قرار دهد.

از ابوهریره - رضی الله عنه - روایت است که گفت: شنیدم که پیامبر - صلی الله علیه وسلم - می‌فرمود: «اگر بنده‌ای مرتکب گناهی شود سپس بگوید: پروردگارا مرتکب گناه شده‌ام، مرا ببخشای.

پروردگارش می‌گوید: بنده‌ام دانست که پروردگاری دارد که گناه را می‌بخشد و برای آن مواخذه می‌کند؛ بنده‌ام را بخشیدم! سپس مدتی را که الله بخواهد در همان حال می‌ماند و دوباره گناهی را مرتکب می‌شود و می‌گوید: پروردگارا باز مرتکب گناه شدم، آیا آن را می‌بخشی؟

پس می‌فرماید: آیا بنده‌ام دانست که پروردگاری دارد که گناه را می‌بخشد و برایش مواخذه می‌کند؛ بنده‌ام را بخشیدم.

سپس باز هر مدت زمانی را که خداوند بخواهد در همان حال می ماند و سپس باز گناهی دیگر را مرتکب می شود و می گوید: پروردگارا گناهی دیگر را مرتکب شدم، آن را برایم ببخش.

پس می فرماید: آیا بنده ام دانست که پروردگاری دارد که گناه را می بخشد و برایش مجازات می کند؟ بنده ام را بخشیدم - سه بار - پس هر چه می خواهد بکند». (یعنی تا وقتی که توبه می کند هر چه کند بخشیده می شود).

به روایت بخاری (۷۵۰۷) و مسلم (۲۷۵۸).

امام نووی - رحمه الله - در شرح صحیح مسلم (۷۵ / ۱۷) می گوید:

«اگر گناه را صد بار یا هزار بار یا بیشتر تکرار کند و در هر بار توبه کند توبه اش پذیرفته می شود و گناهانش ساقط می شود. و اگر برای همه گناهانش پس از ارتکاب همه یک بار توبه کند توبه اش صحیح است.

این سخن الله عزوجل برای کسی که گناه را تکرار می کند که **هر چه می خواهی بکن که تو را بخشیدم** معنایش این است که: تا وقتی که گناه می کنی و سپس توبه می کنی تو را می بخشم».

بنابراین پس از هر گناه به توبه ادامه بده و توبهات صادقانه باشد و برای گناهی که پیش از آن از تو سر زده ناراحت و پشیمان باش و تصمیم بگیر دوباره آن را تکرار نکنی.

سپس تلاش کن با این گامها توبهات را کامل کنی:

بستن راهی که تو را به سوی این گناه می کشاند یعنی اینکه سعی کنی تنها نشوی و همیشه در میان جمع یا نزد همسر و فرزندان باشی.

اگر از همسرت دور هستی سعی کن او را با خودت ببری و در غربت به تنهایی سر نبری و با کمک او خودت و او را از گناه دور نگه داری.

و اگر نزد خانوادهات هستی سعی کن از آنها دور نشوی و سعی کن با او مهربان باشی و هر گاه نفست به سمت تصاویر تحریک آمیز رفت یا چیزی دیدی نیاز جنسیات را با او برآورده کن و نگذار شیطان تو را به سمت حرام بکشد و از طریق حلال فوراً نیازت را برطرف کن.

همیشه نفس خود را با هر کار سودمندی از کارهای دنیا و آخرت مشغول نگه دار زیرا بیکاری بدترین عامل فساد برای انسان است.

قطع اینترنت از گوشی تلفن همراه و اگر فکر می‌کنی داشتن یک گوشی ساده بدون اینترنت برایت سودمندتر است همین کار را انجام بده.

تقویت ایمان و ترس از الله و حساب شدید او در دل و به یاد داشتن اینکه الله بر کارهای تو مطلع است.

بسیار خواندن قرآن و نمازهای نافله به ویژه نماز شب.

دعا کردن بسیار برای هدایت، زیرا سودمندترین دعا برای بنده دعای **اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ** است.

از الله برای خود و شما هدایت و پایداری خواهانم.

الله ما را برای آنچه دوست دارد توفیق دهد.